

Небеса, як я сюди потрапив:

Історія розбійника на хресті

КОЛІН С. СМІТ
ТА ТІМОТІ ГРЕГОРІ

Небеса, як я сюди потрапив
Історія розбійника на хресті
Колін С. Сміт та Тімоті Грегорі

Колін С. Сміт

Засновник та пастор-наставник

Колін Сміт є президентом організації «Відкрий Біблію» (www.openthebible.org) і почесним пастором Євангельської вільної церкви Orchard у північно-західному передмісті Чикаго. Його можна почути щодня на радіопередачі «Відкрий Біблію».

Колін є автором багатьох книг, серед яких: «Політ через Біблію», «Небеса, як я сюди потрапив» та «Імпульс: Прагнення до Божих благословень через блаженства».

© 2025 Колін С. Сміт, Тімоті Грегорі

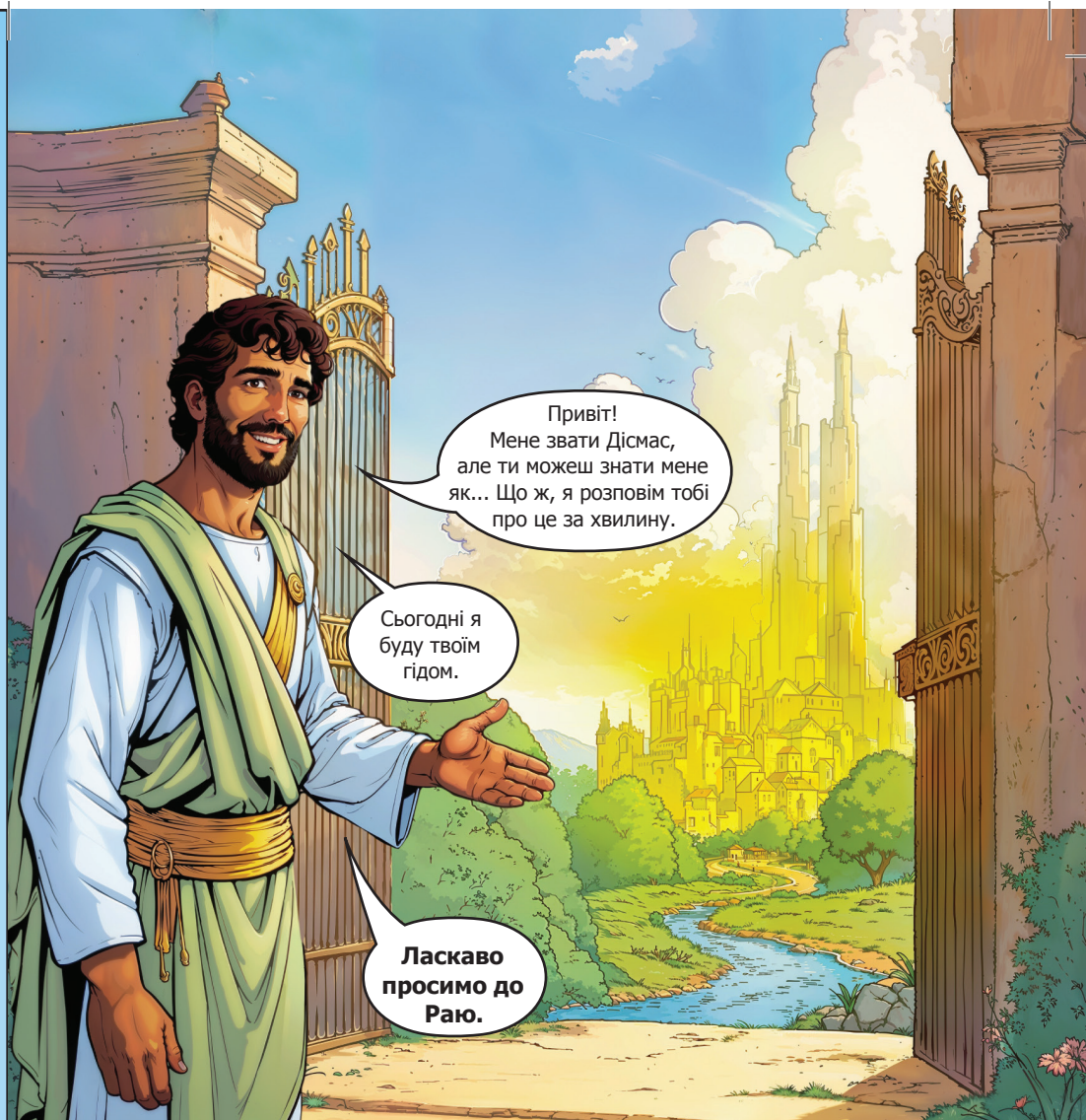
Опубліковано організацією «Відкрий Біблію» (www.openthebible.org)

Всі права захищені. Жодна частина цієї публікації не може бути відтворена, збережена в інформаційно-пошуковій системі або передана в будь-якій формі будь-якими засобами – електронними, механічними, фотокопіюванням, записом або іншим способом – без попереднього дозволу видавця, за винятком випадків, передбачених законодавством США про авторське право.

В партнерстві з

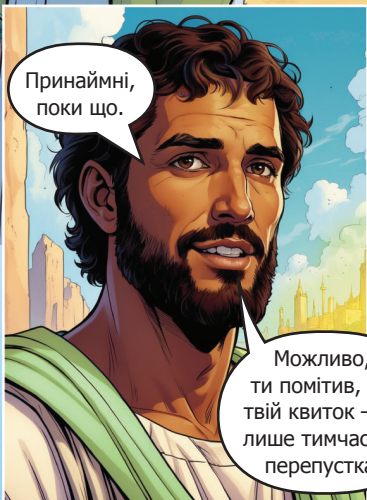
Щоб дізнатися більше, завітайте на ukr.thegospelcoalition.org/небеса/

Привіт!
Мене звати Дісмас,
але ти можеш знати мене
як... Що ж, я розповім тобі
про це за хвилину.

Сьогодні я
буду твоїм
гідом.

Ласкаво
просимо до
Раю.

Принаймні,
поки що.

Можливо,
ти помітив, що
твій квиток – це
лише тимчасова
перепустка.

Хотів би я сказати, що
ти можеш залишитися, але
це не мені вирішувати.

І так,
це місце
справжнє.

І бути тут – це
просто **ВАУ!**

Це наче весільний
бенкет, який ніколи не
закінчується. Куди не кинь
оком, все прекрасне.

Одна
з речей, яку
Бог дозволяє нам
робити тут – це
розповідати наші
власні історії.

Ми постійно
робимо це по черзі.
Це просто супер!

Наприклад, ось наш брат Йона в череві чудовиська.

Зі смердючими водоростями та дохлю рибою... Ви б чули, як він про це розповідає. Це набагато видовищніше.

Бог каже, що Йону довелося відправити у «тайм-аут» у череві риби, щоб він міг все обдумати. Мені б не знадобилося цілих три дні: лише п'ять хвилин цього смердючого риб'ячого духу, і я б прозрів дуже швидко.

Тут, нагорі, у кожного з нас є своя історія.

А ось тут – моя.

Я був одним із засуджених, які висили біля Ісуса, коли Він страждав і помирав на хресті.

Я був на порозі пекла, але опинився в Раю.

Дозволь мені розказати тобі, як я сюди потрапив.

У мене було цілком нормальне виховання. Батько був будівельником і мав скромний заробіток.

А мама робила все можливе, щоб навчити нас відрізняти хороше від поганого.

Але я вважав віру моєї матері безглуздою.

Щороку під час довгої подорожі до Єрусалиму мама грала з нами в «Біблійні ігри»...

Дісмас, твій брат назвав дев'ять. Ти маєш назвати десять.

Готовий?

Починай!

Так... У мене вийде!

Нехай не буде в тебе інших богів, окрім Мене.

Не призывай Ім'єння Господа, Бога твого, надаремно.

Не роби собі кумирів.

Пам'ятай день суботній, щоб святити його.

Я це казав!

Ні, не казав, ти махлюєш!

Казав!

Так. Або Бог покарає тебе на смерть!

А може Він покарає тебе смертельніше за смерть!

Хлопці! Досить. Поводьтеся чемно!

Бог спостерігає. Він все бачить і ніколи не забуває. Ні добро, ні зло. І пам'ятайте, що ви завжди пожинаєте те, що посієте.

Страх Господній – початок мудрості.

Дісмас, чи боїшся ти Бога?

Чи боюся я Бога?

Одного дня, коли мені було тринадцять років, у наші двері постукали...

Це був збирач податків, і не просто збирач податків, а митник, який ходив по домівках. Вони були найгіршими і найненависнішими.

Мій батько був сильним чоловіком...

але в той момент він виглядав наляканим і слабким. Я ненавидів те, на що вони його перетворили.

Вітаю!

Що ж, де вони?

ДЕ ВОНИ??

Вони там.

МММ...
Хороший місяць!

Дзень!

Так, є звичайні податки на весь імпорт і експорт

на всі товари, що купуються і продаються.

Плата за перетин мосту.

Портові збори? Найближчою до нас водоймою був ставок.

О, і новий податок – портові збори.

Плата за користування дорогою.

Шшииіньк!

Нас фактично грабували!

У той момент я вирішив, що ніколи не стану таким, як мій батько.

Я спостерігав. Я бачив усе і ніколи не забував.

І вони мали пожати те, що посіяли.

Минали роки і моя
образа поглиблювалася.

Коли я приходив до храму, я бачив на
обличчі священика той самий переможений
вираз, який був на обличчі мого батька.

Але що вони робили з
кричущою несправедливістю
і римським гнобленням?

Анічогісінько.

Храм не мав значення,
коли мова йшла про
реальне життя.

Люди кидали гроші до
храмової скарбниці.

Яке марнотратство!

Ці гроші можна було
використати для
фінансування людей, які б
боролися з цим безумством.

Храм став місцем моєї першої крадіжки. В мої п'ятнадцять років.

Я спостерігав, як люди кладуть свої гроші до скарбниці, і був здивований низьким рівнем її захисту.

Мені було б так само легко забрати гроші, як і їм покласти.

Я спостерігав і чекав на слушний момент.

Я зробив це. Я знав, що це неправильно, але я зробив це, і мені було добре.

І думка про те, що я зроблю це знову, захоплювала мене.

Тож, я зробив це знову. І, як жадібний пес, я ніколи не міг насититися.

А що, як я зміг би перетворити це на більші суми з більш благородною метою?

Що, якби я знайшов спосіб повернути гроші, які в нас вкрали збирачі податків?

Це стало моєю метою, і з кожною крадіжкою мені ставало все легше і легше. І щораз я ставав все більш нахабним і недбалим.

А коли зlodій стає недбалим...

...зlodія ловлять.

Моя лють проти Риму
дала мені нову мету,

і тепер я знав, що вони
збираються зробити з
мене наочний приклад.

СссКкриип!

Снідаанок!

Насолоджуйся
своєю останньою
їжею.

Тьььфу!

Це буде
день нестерпного
болю, але я не
покажу слабкості.

Римляни
можуть
зламати моє тіло,
але вони ніколи
не зламають
мій дух.

Бреньк!

Ось і все.
Це день, коли я
помру.

Я помру не
підкорившись.

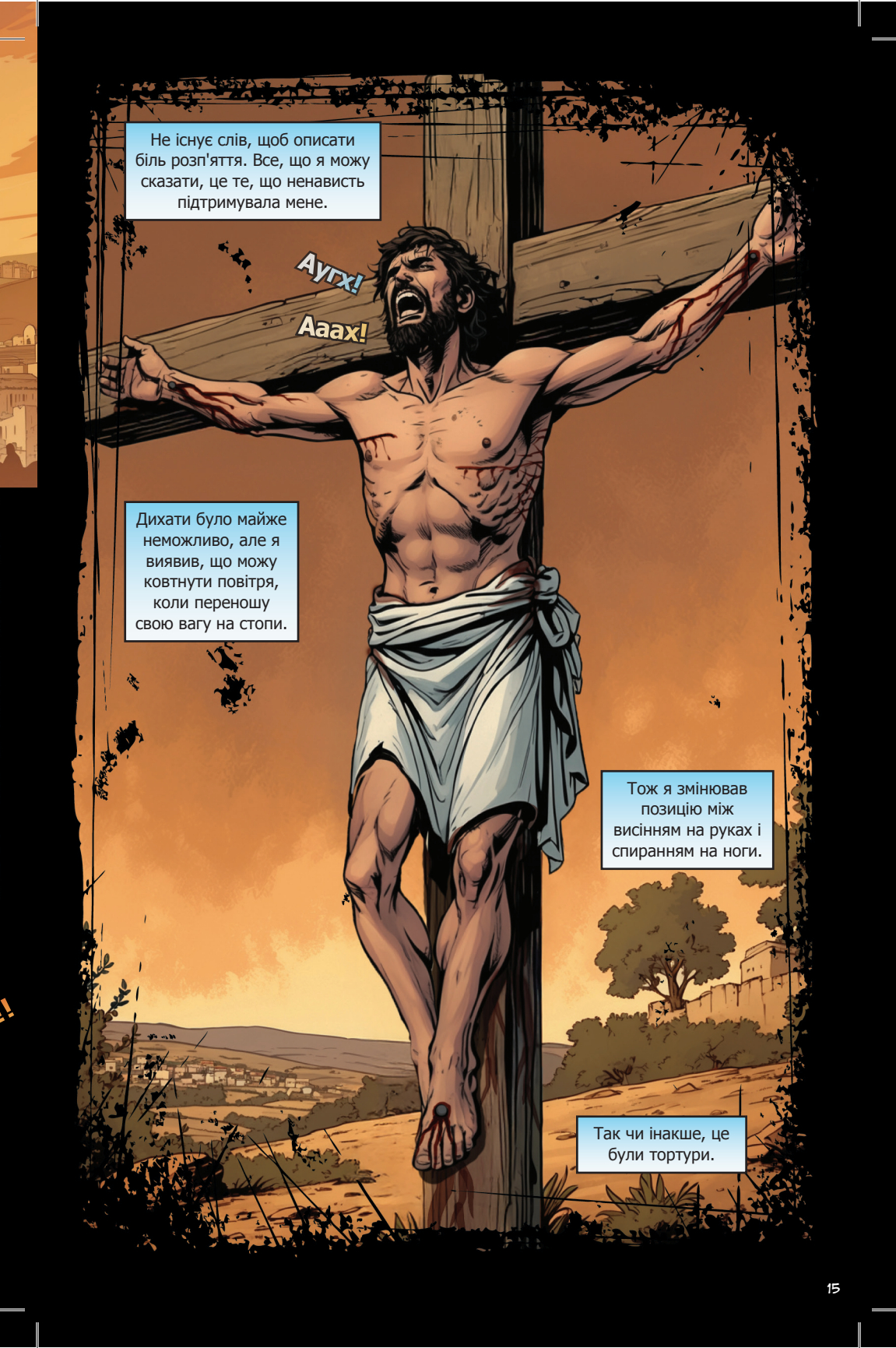
Того дня розіп'яли нас трьох. Одного за одним вони прибивали нас до наших хрестів.

Я не бачив, як прибивали першого чоловіка, але я уважно спостерігав за другим, коли вони притиснули його передпліччя до поперечини, а потім...

Тоді це сталося зі мною.

Не існує слів, щоб описати біль розп'яття. Все, що я можу сказати, це те, що ненависть підтримувала мене.

Аугх!

Ааах!

Дихати було майже неможливо, але я виявив, що можу ковтнути повітря, коли переношу свою вагу на стопи.

Тож я змінював позицію між висінням на руках і спиранням на ноги.

Так чи інакше, це були тортури.

Чоловік поруч зі мною привертав багато уваги. Його хрест був у центрі, а мій та хрест другого – за кілька метрів від нього по обидва боки.

Я не звертав на нього особливої уваги, поки не почув, що він каже.

Отче, прости їм.

Бо вони не відають, що творять.

Пробачити їх? Я хотів убити їх!

Але тоді я побачив це.

Це Ісус, Цар Юдейський.

Ісус. Я чув про такого,
з Назарету. Він
стверджував, що він Месія.

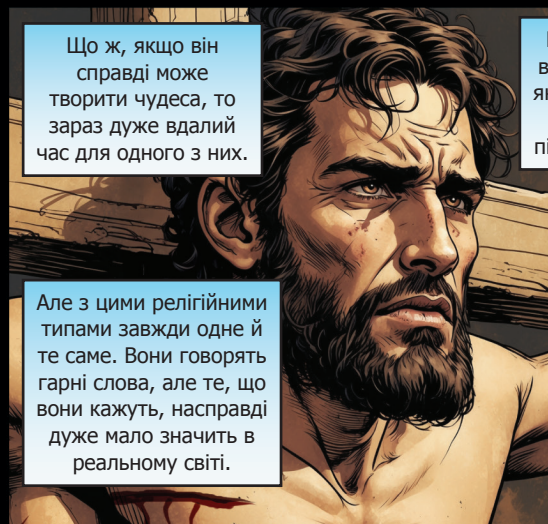
Я чув, що він
творить чудеса.

Зцілює людей і
тому подібне.

Він може
ходити!

Я можу
Танцювати!!!
Ха ха!

Що ж, якщо він
справді може
творити чудеса, то
зараз дуже вдалий
час для одного з них.

Але з цими релігійними
типами завжди одне й
те саме. Вони говорять
гарні слова, але те, що
вони кажуть, насправді
дуже мало значить в
реальному світі.

Побачивши Ісуса, що
висів там, звичайнось,
як маленький черв'ячок
на гачку, я тільки
підтвердив свою думку.

Його молитви про
прощення не йшли
ні в яке порівняння з
молотком і цвяхами.

Глибоко в душі я
ненавидів Його.

І я був не один такий.

Якщо ти
Син Божий, зійди
зі свого хреста!

Ха Ха ха!

Ха Ха

Він покладається на
Бога. Подивимся, чи
він потрібен Богові!

Якщо він –
Цар Ізраїлю, нехай
зійде з хреста, і ми
повіримо Йому!

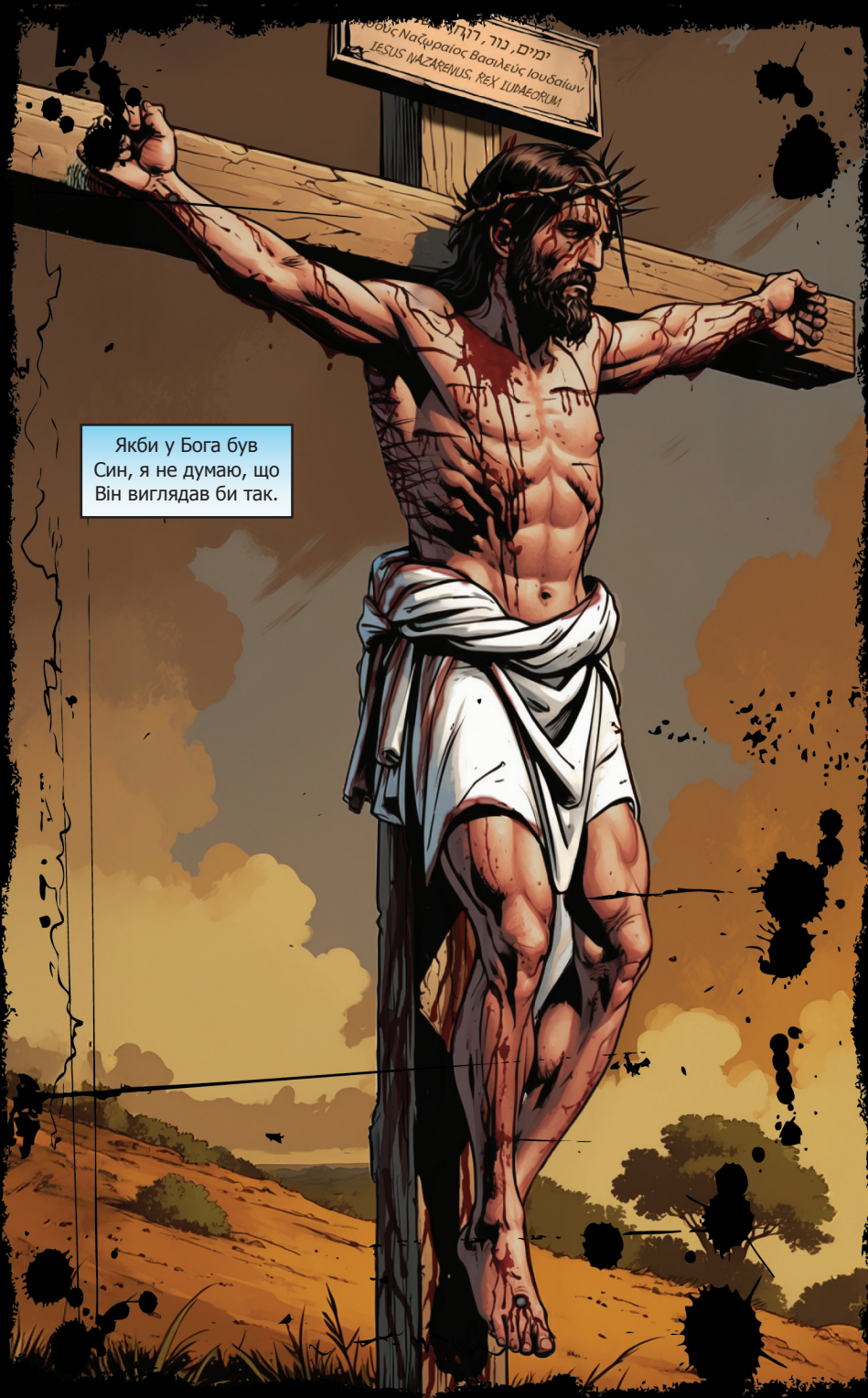

Ха Ха ха!

Він спасав
інших, а себе не
може спасти!

Ха Ха ха!

Ха Ха ха!

יֵשׁוּעַ נַצְרֵתִי מְלֶכֶת הַיְהוּדִים
Ἰησοῦς Ναζαρῆταιος Βασιλεὺς Ἰουδαίων
IESUS NAZARENUS REX IUDAEORUM

Якби у Бога був
Син, я не думаю, що
Він виглядав би так.

Ти навіть Себе не можеш спасти. Ти не Син Божий!

Цей «цар» нічого не зробив для нас!

Він просто висів там покірно.

Але я відмовляюся підкорятися!

І до останнього подиху я... я буду ненавидіти тебе!

Біль підживлював
мою ненависть.

Я ненавидів Рим.
Я ненавидів Бога.
Я ненавидів себе.

Я був на
порозі пекла.

І я вже відчував
його гіркоту.

Я справді не знаю,
як пояснити те,
що сталося далі.

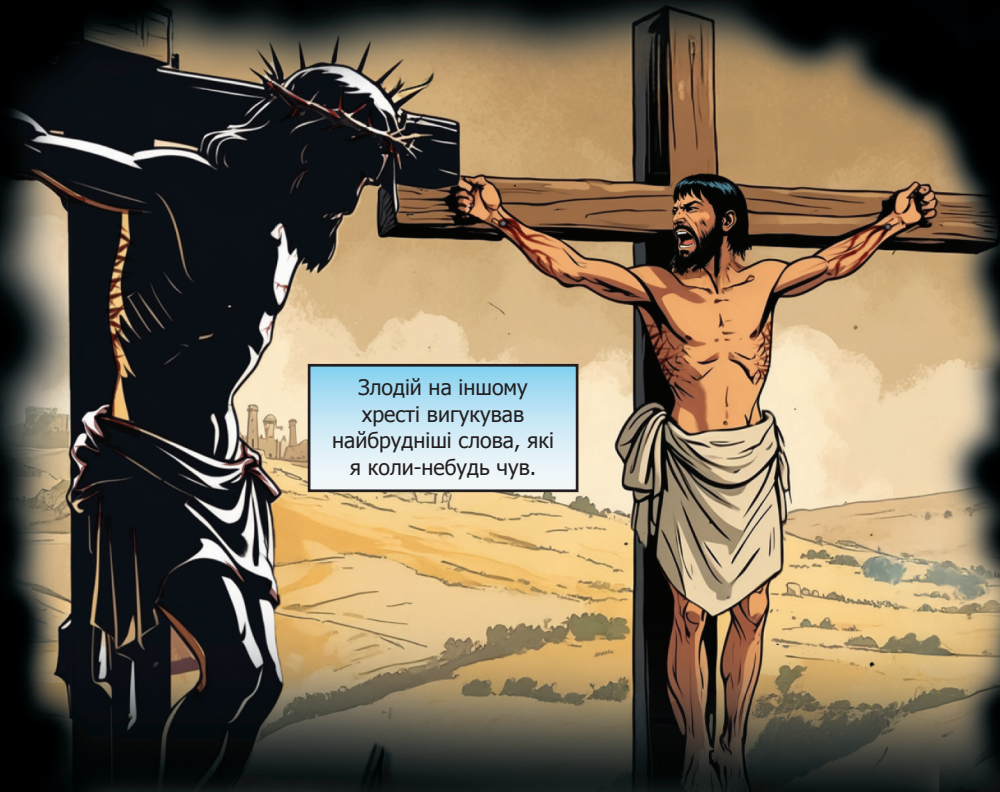
Можу лише сказати,
що в моїй душі
запанувала дивна
тиша. І вперше я
почав дуже серйозно
замислюватися над
своїм становищем.

Моє життя
вслизало.

Я не планував
цього.

Я не був до
цього готовий.

Злодій на іншому хресті вигукував найбрудніші слова, які я коли-небудь чув.

Тож я глянув на цього «Царя Юдейського», щоб побачити, як Він реагує...

...а...

...Він не реагував.

Він просто дивився на них і приймав це все, і приймав, і приймав.

Він просто... мовчав.

Раптом думками я повернувся до того часу, коли я був маленьким хлопчиком.

Я сидів у храмі, слухав читання Святого Письма.

Я знову почув голос мого рабина. Він говорив про Месію...

Над Ним жорстоко знущалися. Але Він не скаржився. Він мовчав, як ягня, якого ведуть на забій.

Що, якщо це Він?

І тоді... тоді я почув голос моєї матері... який каже...

«Дісмасе, страх Господній – початок мудрості».

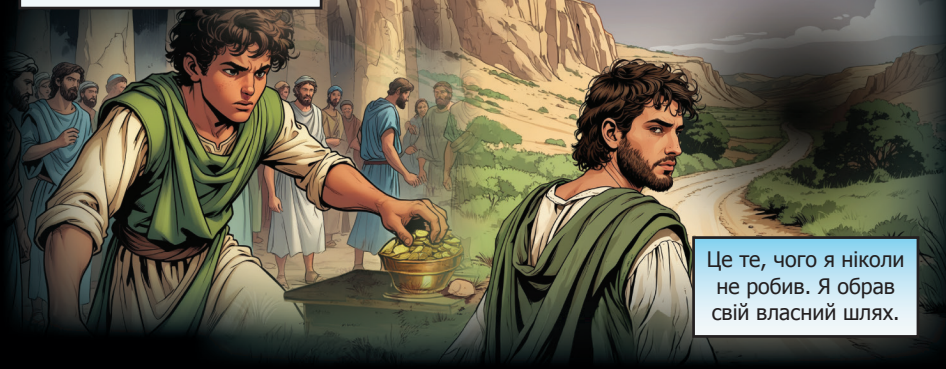
Страх Господній... Я завжди вірив у Бога.

Але є велика різниця між вірою в Бога і страхом Його.

Багато людей, які кажуть, що вірять в Бога, відводять Йому дуже мало місця у своєму житті.

Але боятися Бога означає надавати Йому ваги в тому, що ти говориш і робиш.

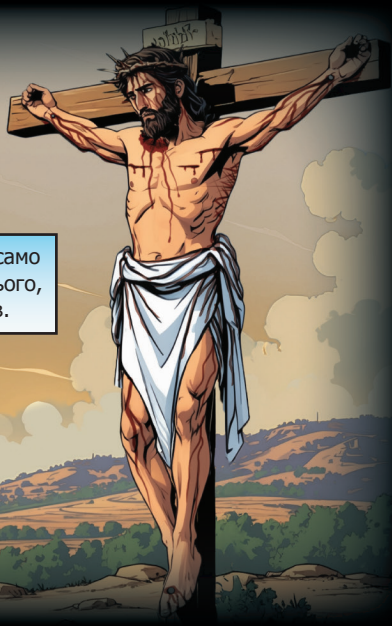

Це те, чого я ніколи не робив. Я обрав свій власний шлях.

Я жив на відстані від Бога...

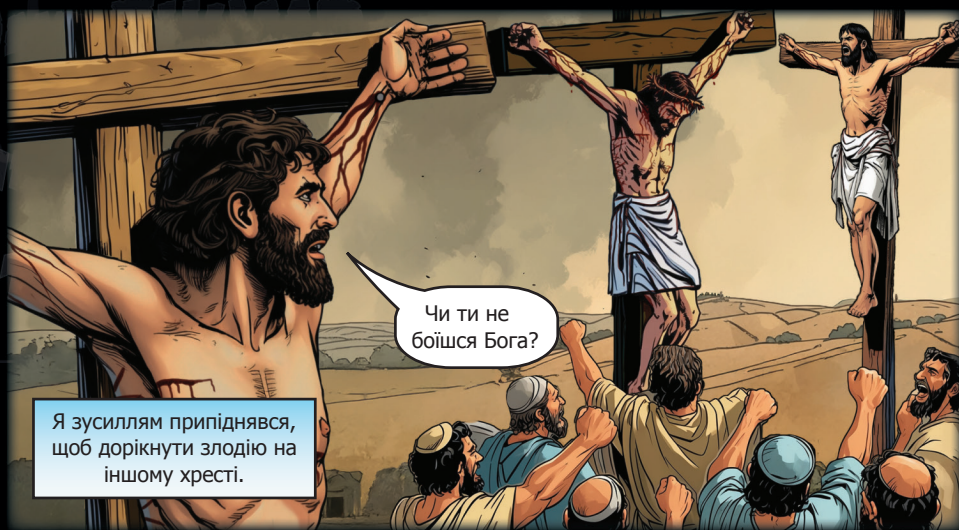
І тепер, так само далеко від Нього, я помирав.

Що буде зі мною далі?

Куди я піду звідси?

Чи ти не боїшся Бога?

Я зусиллям припіднявся, щоб дорікнути злодію на іншому хресті.

Чи ти не боїшся Бога?!

**боїшся Бога
боїшся Бога
боїшся Бога?**

Ми справедливо покарані. Ми отримали те, на що заслугували.

Але ця людина не зробила нічого поганого.

Мої слова стали для мене такою ж несподіванкою, як і для всіх, хто там був.

Моя мама казала: «Що посієш, те й пожнеш».

Робиш добро, і все буде добре. Робиш зле – і тобі краще поберегтися!

Якщо це так, то для мене надії немає.

Але Ісус говорив про прощення.

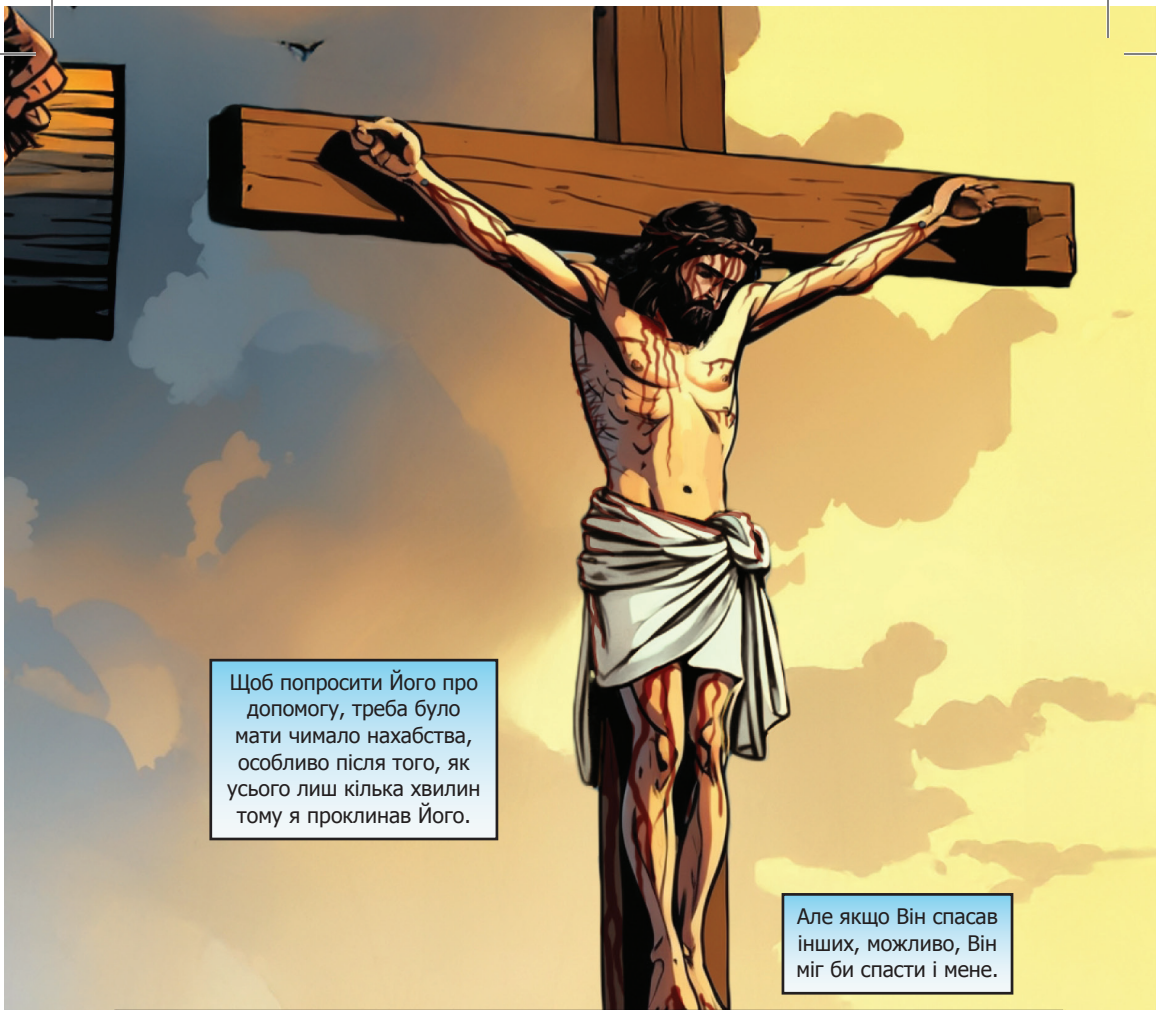
Чи міг би Ісус простити мене?

Якщо Ісус
є Царем, то Він
повинен мати
царство.

Гхх!
И-и-и...
Гхх!
Гх-х!

І якщо
Його царство
по той бік смерті,
можливо, Він міг
би допомогти
мені.

Щоб попросити Його про допомогу, треба було мати чимало нахабства, особливо після того, як усього лиш кілька хвилин тому я проклинав Його.

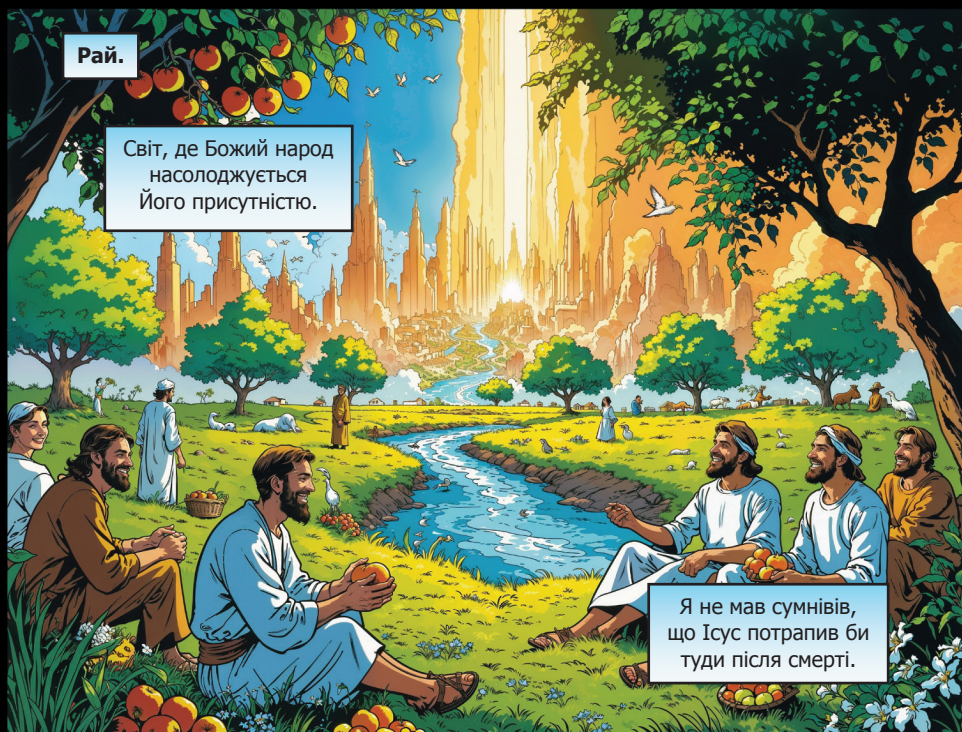
Але якщо Він спасав інших, можливо, Він міг би спасти і мене.

Ісусе,
згадай мене,
коли прийдеш у
Царство Твоє.

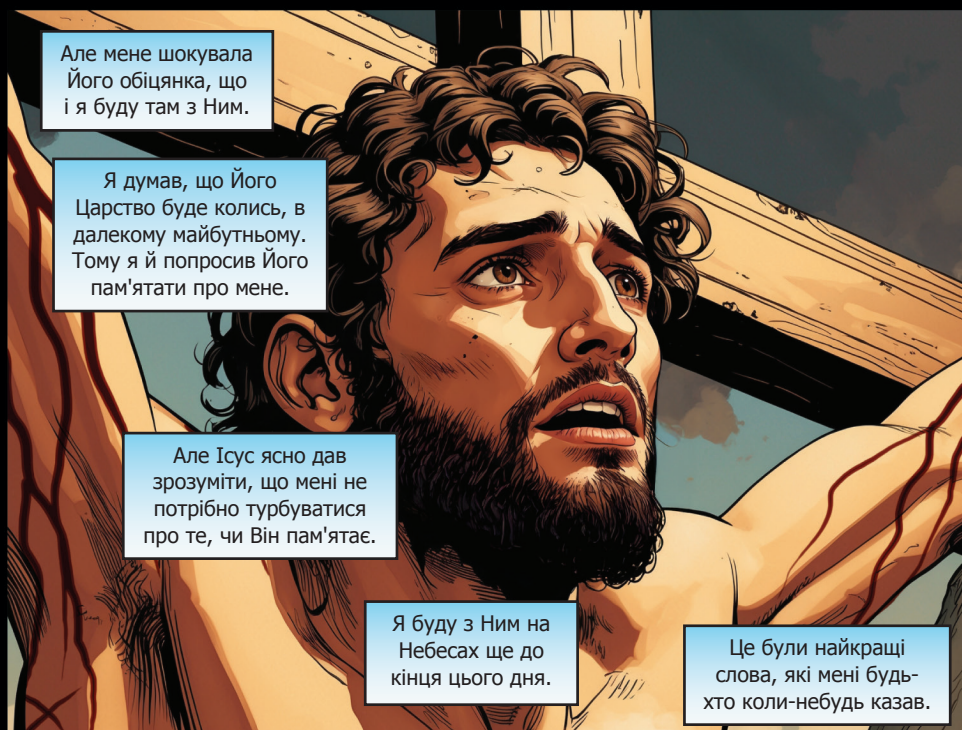
Амінь!
Сьогодні ж ти
будеш зі Мною
в Раю.

Рай.

Світ, де Божий народ
насолюдується
Його присутністю.

Я не мав сумнівів,
що Ісус потрапив би
туди після смерті.

Але мене шокувала
Його обіцянка, що
і я буду там з Ним.

Я думав, що Його
Царство буде колись, в
далекому майбутньому.
Тому я й попросив Його
пам'ятати про мене.

Але Ісус ясно дав
зрозуміти, що мені не
потрібно турбуватися
про те, чи Він пам'ятає.

Я буду з Ним на
Небесах ще до
кінця цього дня.

Це були найкращі
слова, які мені будь-
хто коли-небудь казав.

Час минав...

Майже всі розійшлися, залишилися лише кілька друзів Ісуса.

Це, мабуть, Його мати... Я впізнав її по тому, як вона плакала, як вона чекала і як вона поклонялася.

Це змусило мене подумати про мою власну матір і про те, як я розбив їй серце.

Бачити мене зараз було б для неї нестерпно.

Але мати Ісуса була тут.

Що вона відчувала, коли бачила, як її Син страждає?

Я відчув співчуття до неї.

Співчував...
Я!.. Я був черствим
і жорстоким...
але тепер... я
співчуваю.

Щось дивне відбувалося
в моєму серці, і я знав,
що це через Ісуса.

Ісус подивився
вниз і звернувся
до Своєї матері.

Жінко,
ось син твій!

Він говорив не про
Себе, а про Івана, який
стояв поруч з Марією.

Тоді Він
сказав до
Івана...

Ось
мати твоя!

Ісус казав Івану
подбати про Марію.

Протягом
тридцяти трьох
років Ісус був
сином Марії, але
в цей момент
їхні стосунки
змінювалися.

Марія народила
Ісуса. Вона була
побожною, доброю
і лагідною.

Але Марія
сьогодні на Небесах
не тому, що Ісус був її
сином, а тому, що Він –
її Спаситель.

А тоді...

...насталa цілковита
темрява.

Безсумнівно,
це має бути
Божий суд!

Суд, що падає
на солдатів, які
розіп'яли Ісуса!

Але цього
не сталося.

Суд Бога впав на...

...Його Сина.

Сина, якому
я довіряв.

Сина, який
пообіцяв мені Рай.

Моя голова
йшла обертом
від запитань.

Якщо Ісус
був під Божим
судом, то яка надія
була для мене?

Тоді Ісус закричав
у муках...

Боже Мій,
Боже Мій, чому
Ти покинув
Мене?!

Чому Бог
покинув
Свого Сина?

Якщо Ісус був
покинутий, то нема
Раю ні для Нього...
ні для мене.

Тепер я знаю, чому
Ісус був покинутий.
На хресті Він переніс
покарання за мої гріхи,
щоб я міг увійти до Раю.

Я згадав, як
рабин читав слова
Святого Письма.

Він же зраниений був
через наші беззаконня і
терпів хворобу через наші
гріхи. На ньому – покарання
задля нашого миру, його
раною ми цілилися.

Ісус поніс мої гріхи
у Свою смерть...

...щоб я не
поніс їх у свою.

Я непритомнів
і приходив
до тями.

Тоді я почув голос
Ісуса. Не слабкий...
але гучний і сильний.

Звершилось!

**Отче, у руки
Твої віддаю
Свого духа.**

Коли люди помирають, їхні
голоси стають слабкими...
наче шепіт. Але голос
Ісуса був тріумфом.

Він увійшов у смерть не з
поразкою, а з перемогою.

Цієї ж миті...
ніби все пекло
вирвалося на волю.

Це
землетрус!!

Гурррр...

Гурррр...

Невже це
був кінець?

КРАК!

Ми щойно розіп'яли
Божого Сина!

Гуррр...

Гуррр...
Ааагхх!!!

Я зібрався з силами і чекав, що буде далі.

Тоді, так само раптово, як почався земний гуркіт, все затихло.

...І темрява відступила.

«Воістину, це був Син Божий!»

Чоловік, який розп'яв Ісуса, тепер поділяв мою віру.

Я думав, що помру першим, й Ісус відправить мене перед Собою.

Але Ісус пішов першим, щоб зустріти мене на Небесах.

Розп'яття – це повільна смерть, і через більш ніж шість годин солдатам було наказано довести її до кінця.

Покінчимо з цим!
Вбийте злочинців і повалить хрести.

Їхньою ціллю були мої ноги.

Без опори на ноги я більше не мав сили підняти тіло, щоб дихати.

Лишилися кілька хвилин...

Вони перейшли до розбійника, що висів по той бік від Ісуса, і теж переламали йому ноги.

Тоді вони повернулися до Ісуса.

Він вже помер.

Що ж, нам краще переконатися. Ми не можемо мати жодних сумнівів.

Останнє, що я побачив на цій землі, була кров Ісуса, що стікала додолу.

Смерть – темне місце.

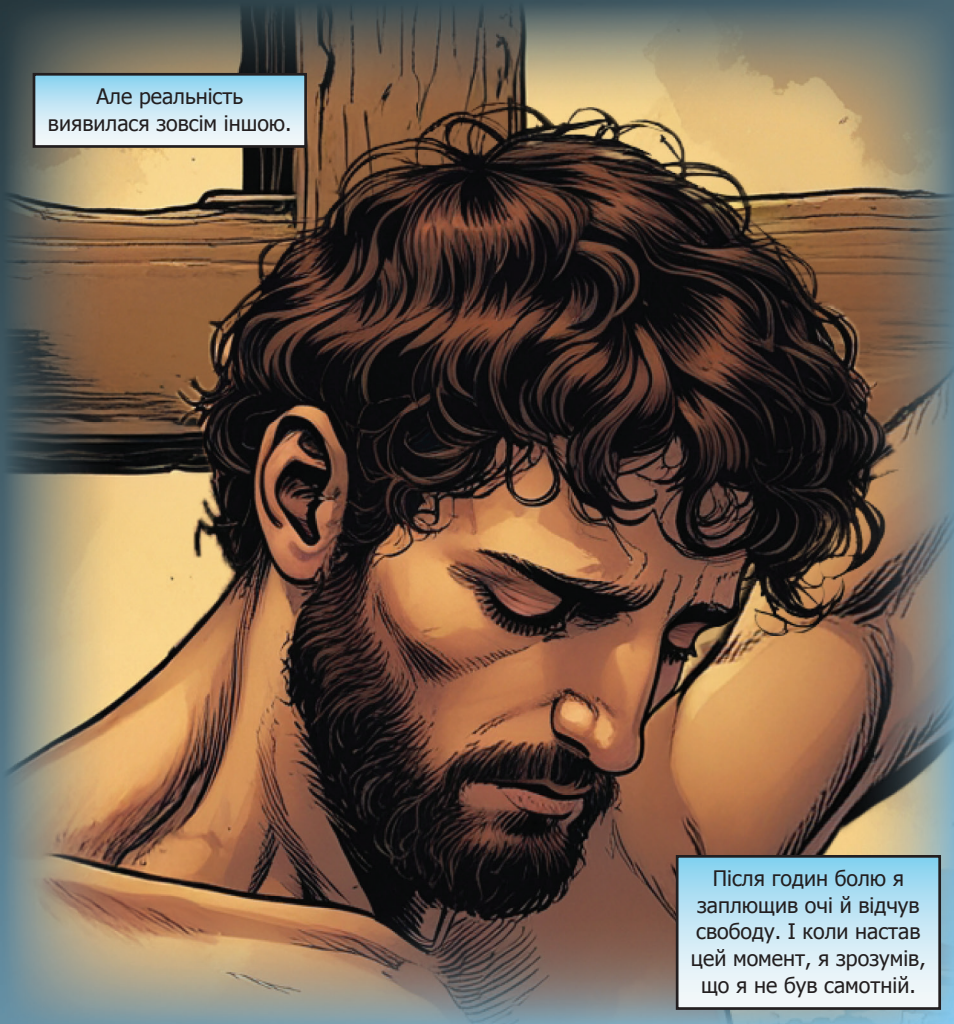
Але Ісус вже
пройшов через
нього. І Він зробив
його безпечним
місцем для мене.

Я часто думав
про те, якою
буде подорож
моєї душі, що
покидає тіло.

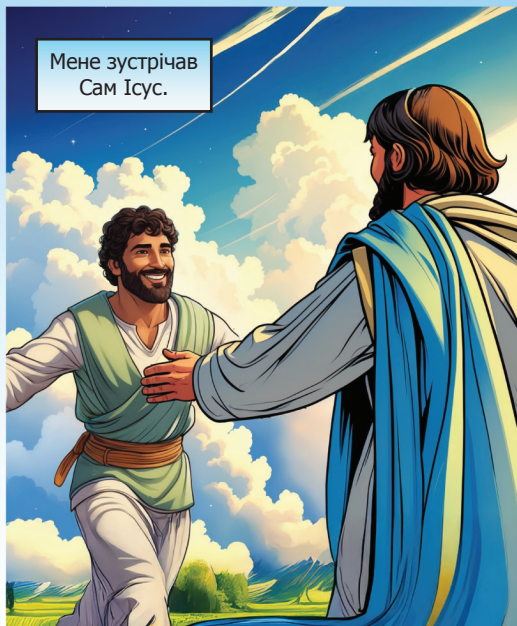

Ця думка жажала.

Але реальність
виявилася зовсім іншою.

Після годин болю я
заплющив очі й відчув
свободу. І коли настав
цей момент, я зрозумів,
що я не був самотній.

Мене зустрічав Сам Ісус.

Те, що я зробив, було досить простим: я навернувся до Ісуса.

Я зіткнувся з фактом, що моїх гріхів було багато, і попросив Його спасти мене.

І коли я просив, я вірив. Він сказав мені:

«Сьогодні ти будеш зі Мною в Раю». Я повірив Йому. Я довірився Йому. Він дотримав Свого слова. І ось я тут.

Моя історія доводить, що шлях на Небеса залежить від Ісуса і від Нього одного.

Він відкриває двері всім, хто довіряться Йому.

Ісус захопив мій розум і заволодів моїм серцем. Він спас мене і примирив мене з Богом.

О, це нагадало мені.

Це моя улюблена. Вона називається «Примирення». Це ми. Її намалювали минулого тижня.

Хіба вона не чудова?

Небеса кращі,
ніж ти можеш
собі уявити.

У мене
було багато часу
на роздуми про все
це – більше двох
тисяч років, якщо
бути точним. І ось
правда.

Я був
врятований не
завдяки тому, що
я щось робив чи не
робив. Мене спасло те,
що зробив Ісус. Прямо
там, на хресті.

Ісус
привів мене на
Небеса, і Він може
зробити те ж саме
для тебе.

Питання для роздумів

1. Що тобі особливо запам'яталося з дитинства Дісмаса (зłodія)?
2. Що ти відчув, коли дізнався, що Дісмас краде гроші з храму?
3. Чи боїшся ти Бога (зважаєш на Нього у своїх словах і вчинках)?
4. Як ти думаєш, чи був Дісмас достатньо хорошим, щоб потрапити на Небеса? Поясни свою відповідь.
5. Чи здивувала тебе реакція Ісуса на Дісмаса? Поясни свою відповідь.

6. Що нового ти дізнався про Ісуса з цієї історії?

7. Чи можеш ти назвати одну причину, чому, на твою думку, ти можеш довіряти Ісусу?

8. Як, на твою думку, Дісмас потрапив на Небеса?

9. Яким чином ти сподіваєшся одного дня потрапити на Небеса?

10. Чи звернешся ти до Ісуса прямо зараз? Попросиш Його спасти тебе і довіришся Йому?

**Ти можеш використати цю молитву, щоб звернутися,
попросити і довіритися прямо зараз.**

*Господи Ісусе, я визнаю, що я грішник і відвертаюся від своїх гріхів до Тебе. Я вірю, що Ти – Цар і що Ти помер за мене на хресті. Прости мене. Спаси мене. Прийми мене у Своє Царство.
І допоможи мені тепер жити, як той, хто довіряє Тобі.*

